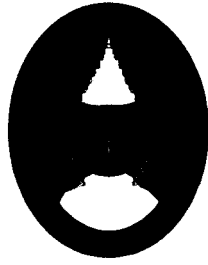

@วิจิตรภาพการสูง

วิจิตรภาพการสูง

15 ต.ค. 2559

รายงานการวิจัย

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม ชุดจินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก

The Creative Process of Abstract Painting Series

“An Imagination from Tiny creatures”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คณะศิลปกรรมศาสตร์

ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ไพบูลย์

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปี พ.ศ. 2557

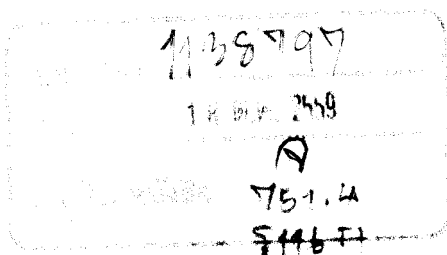
ชื่อเรื่อง : การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม ชุดจินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก
 ชื่อผู้วิจัย : ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ไพบุลย์
 ชื่อหน่วยงาน : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
 ปีที่ทำวิจัย : 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อทดลอง ค้นหาเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีเทคนิค รูปแบบ ลักษณะลักษณะเฉพาะตัว 2) เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีความชำนาญในการสร้างสรรค์และสามารถวิเคราะห์ผลงานศิลปะแบบนามธรรมได้ชำนาญแม่นยำยิ่งขึ้น 3) เพื่อนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาและสร้างสรรค์มาใช้เพื่อการสอนในหลักสูตรทัศนศิลป์ 4) เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจค้นคว้า ทดลองในการพัฒนาผลงานของแต่ละบุคคล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์เน้นการทดลองเทคนิคเพื่อแสดงรูปแบบ ผลงานจิตรกรรมตามแนวทางเฉพาะตัว ผลจากการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม เทคนิคสื่อผสมบนกระดาษและบนผ้าใบที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก เช่น รา ยีสต์ ไลเคน เป็นต้น โดยได้ทดลองสร้างสรรค์หลายกระบวนการ เช่น การใช้สีย้อมไม้หยดลงบนน้ำมันสน แล้วใช้สีอะคริลิกหยดและสับดลงไปอีกครั้ง เพื่อให้เกิดคราบร่องรอย การเขียนด้วยสีหมึก ผสมผสานกับการใช้สีอะคริลิกผสมกับน้ำยาล้างจาน การทำพื้นผิวด้วยการพิมพ์ผ้า และการพิมพ์ด้วยแผ่นพลาสติก ฯลฯ มีผลงานทั้งสิ้นจำนวน 30 ชิ้น

ผลงานจากการสร้างสรรค์ครั้งนี้ได้สร้างคุณค่าทางสุนทรียภาพและความพึงพอใจตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวในระดับหนึ่งและน่าจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้สนใจสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้นำไปศึกษาพิจารณาเพื่ออาจเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ได้ต่อไป

Research Title : The Creative Process of Abstract Painting Series “An Imagination from Tiny creatures”
Researchers : Rapeepat phonrattanapaiboon
Researchers’ office : Songkhla Rajabhat University.
Year of Research Done : 2013

Abstract

The purposes of this research were 1) to testing and searching for techniques to create individual painting works 2) to ensure, build creative and analysis skill about abstract art 3) to apply the research result to the visual art courses 4) to approach methods to those who interested.

This research is a creative research that emphasize the individual techniques. The results of the study were this collection of works are abstract art with mixed media technique on paper and canvases that inspired from small creatures for example fungus, yeast and lichen. There are 30 pieces of works in this collection that created by various processes such as dropped wood stain color into turpentine then dropped and shaken off acrylic colors on work to made stains, painted with color that combined with ink, acrylic color and dish washing liquid, made a texture by fabric printed and plastic printed process.

This collection shows the individual techniques, make an aesthetic value and be source of information to those who interested.

คำนำ

เอกสารประกอบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม ชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก ทุนอุดหนุน การวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวนิตย์ ชอบบุญ ดร.นิตากร วิทจิตสมบูรณ์ อาจารย์โปรแกรม วิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์ และนายปริญญา ทับเที่ยง สำหรับการอำนวยความสะดวก การให้ข้อมูลและ ช่วยแนะนำจากการศึกษาข้อมูลผ่านกล้องจุลทรรศน์ เป็นประสบการณ์ตรงที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตภาพผุ่กโยง เรื่องราวเพื่อการสร้างสรรค์ให้ผลงานมีความสมบูรณ์ที่สุด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมุติฐาน	2
วิธีการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
บทที่2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ข้อมูลจากแรงบันดาลใจ	4
ข้อมูลจากอิทธิพลทางศิลปะ	5
องค์ประกอบของศิลปะ	7
รูปทรง	7
เนื้อหา	7
ทัศนธาตุทางทัศนศิลป์	7
การสร้างสรรค์ทัศนศิลป์	8
บทที่ 3 กระบวนการนำเสนอและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	9
แนวคิดในการสร้างสรรค์	10
การดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์	10
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล	10
การสร้างแบบร่าง	14
การสร้างผลงานจริง	15

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบ	
เรื่องราวเนื้อหา	17
รูปแบบ	17
ทัศนธาตุทางศิลปะ	17
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์ และข้อเสนอแนะ	
ผลการสร้างสรรค์	19
ข้อเสนอแนะ	20
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 1 – 2	แสดงลักษณะของราเขียว	4
ภาพที่ 3 – 4	แสดงลักษณะของราดำ	5
ภาพที่ 5	ผลงานของเฟอร์นันด์ เลเซ ชื่อองค์ประกอบภาพต้นว่านหางจระเข้ หมายเลข 4	6
ภาพที่ 6	ผลงานของโจอัน มิโร ชื่อผู้หญิงห้อมล้อมด้วยการบินของนกตัวหนึ่ง	6
ภาพที่ 7	แสดงลักษณะของราเขียวบนไม้กระดานอัด	10
ภาพที่ 8	แสดงลักษณะของรา <i>Mucor hiemalis</i>	11
ภาพที่ 9	แสดงลักษณะรูปทรง ขนาด การเรียงตัวกันของสาหร่าย <i>Volvox</i>	11
ภาพที่ 10	แสดงลักษณะการขยายพันธุ์ของยีสต์	12
ภาพที่ 11	แสดงลักษณะของไฟลัมยูโมโคไฟตา	12
ภาพที่ 12	แสดงลักษณะของคราบที่เกิดจากความชื้นบนไม้กระดานอัด	13
ภาพที่ 13	แสดงลักษณะของคราบที่เกิดจากน้ำสกปรกในอ่างน้ำเซรามิค	13
ภาพที่ 14	แสดงแบบร่างผลงาน จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558	14
ภาพที่ 15	แสดงผลงานจริง จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558	15
ภาพที่ 16	แสดงผลงานชื่อ “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” /2558	16
ภาพที่ 17	แสดงลักษณะการทำปฏิกิริยาของน้ำมันสนกับสีย้อมไม้	19
ภาพที่ 18	แสดงพื้นผิวที่เกิดจากการผสมตัวทำละลายแล้วใช้ฟองสีทำพื้นผิว	20

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ศิลปะนามธรรม คือ ศิลปกรรมแบบหนึ่ง โดยเฉพาะในสาขาจิตรกรรม ประติมากรรม และเลขศิลป์ เกิดขึ้นจากมโนทัศน์ที่สำคัญคือ ต้องการแยกอารมณ์หรือความรู้สึกออกจากเรื่องราว เนื้อหา เพื่อแสดงสุนทรียภาพที่สามารถรับรู้และซาบซึ้งได้ตามเอกัตภาพ ซึ่งอาจไม่ตรงกับความต้องการของศิลปินผู้สร้างงานนั้นโดยตรงก็ได้ ทั้งนี้เพราะเห็นว่าสิ่งต่างๆ มีความงามอยู่ในตัวเองแล้ว จึงวางหลักการในการสร้างสรรค์ผลงานไว้ว่า ไม่แสดงให้เห็นสิ่งต่างๆตามที่ปรากฏจริง หรือที่เรียกว่า ศิลปะไม่แสดงลักษณะ ไม่เสนอรูปทรงที่ดูรู้ว่าเป็นรูปอะไร หรือที่เรียกว่า ศิลปะไร้รูปลักษณะ และไม่แสดงวัตถุวิสัยหรือสิ่งที่มองเห็น หรือที่เรียกว่า ศิลปะไร้วัตถุวิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2541. หน้า 1)

ศิลปะแบบนามธรรมจึงเป็นงานศิลปะที่ไม่มีอะไรเหมือนจริงในธรรมชาติ แต่จะเป็นความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน แสวงหาวิธีการแสดงออกทางความคิดที่เป็นอิสระของ เส้น สี และรูปทรง แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าศิลปินทำงานออกมาโดยไม่มีแบบแผน เพราะกว่าที่ผลงานศิลปะนามธรรมจะเกิดขึ้นมาได้สักชิ้นหนึ่งนั้น ต้องผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ทั้งทางด้านเนื้อหาและรูปแบบทางศิลปะอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาศิลปะนามธรรมลึกเข้าไปให้ละเอียดแล้วจะพบว่าศิลปะนามธรรมอาจจะถูกแยกออกเป็นสองกลุ่มคือ

1. กลุ่มแอบสแตรกต์ อาร์ต (Abstract Art) ซึ่งความหมายของคำตรงตัว แปลว่า ไม่มีตัวตนหรือไม่มีรูป ศิลปะนามธรรมกลุ่มแรกนี้มี วอสลีลี แคนดินสกี เป็นผู้คิดค้น ศิลปะกลุ่มนี้มีจุดบันดาลใจจากโลก จากธรรมชาติ แต่ศิลปินมิได้จำลองมาโดยตรง เขาจะใช้วิธีการสกัด หรือกลั่นกรอง หรือวิเคราะห์และสรุป (Abstraction) เอาเฉพาะแก่นแท้ของธรรมชาติมาแสดงออกโดยตัดทิ้งสิ่งที่ไม่ใช่สาระ นั่นคือรูปทรงที่เป็นเปลือกนอกออกไป เหลือเพียงทัศนธาตุบริสุทธิ์

2. กลุ่มน็อนอ็อบเจกทีฟ อาร์ต (Nonobjective Art) ซึ่งความหมายของคำตรงตัว แปลว่า ศิลปะปราศจากวัตถุ หรือศิลปะภาวะวิสัย หรือศิลปะอัตวิสัย นั่นเอง และยังมีศัพท์อีกหนึ่งคำที่หมายถึงศิลปะนามธรรม เช่นเดียวกันนั่นคือ น็อนรีพรีเซนต์เชนซันชัลด อาร์ต (Nonrepresentational Art) ซึ่งมีความหมายว่า ศิลปะที่ไม่แสดงเป็นตัวแทนของสิ่งใด ศัพท์ทั้งสองคำบอกนัยไว้ชัดเจนว่าต่อต้านหรือปฏิเสธการจำลองรูปทรงวัตถุในธรรมชาติ หรือในทางอ้อม คือ ต่อต้านคุณค่าทางวัตถุนิยมและส่งเสริมคุณค่าทางด้านจิตใจ (อิทธิพล ตั้งโฉลก 2550.หน้า 61)

รูปแบบศิลปะที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาของศิลปะนามธรรม ได้แก่ ศิลปะมินิมอล อาร์ต (Minimal Art) บางครั้งเรียก ABC Art ซึ่งมีแนวทางการสร้างงานโดยใช้ทัศนธาตุอย่างจำกัด เช่นการใช้ สี เส้น น้ำหนัก พื้นผิว และรูปทรงเรขาคณิตที่เรียบง่าย นอกจากนี้แล้วยังมีศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi - Abstract Art) เช่น ศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism) ศิลปะแบบสำแดงอารมณ์ (Expressionism) ศิลปะแบบอ็อบติเคิล อาร์ต (Optical Art) เป็นต้น

ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ศิลปะไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดจะต้องมีเรื่องของแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ก่อนเสมอ ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” ก็เช่นกัน เป็นการสร้างสรรค์โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก จุลชีวะซึ่งหมายถึง สิ่งมีชีวิตซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เรียกว่าจุลินทรีย์ ได้แก่ แบคทีเรีย โปรโตซัว ไวรัส เชื้อรา และ สาหร่าย ทั้งนี้สิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีอยู่โดยทั่วไปรอบๆตัวเราไม่ว่าจะเป็นในดิน ในน้ำหรือแม้แต่ในอากาศธาตุ เราอาจไม่ทันได้สังเกต อาจมองไม่เห็นแต่หลายๆครั้งอาจมีผลต่อการดำรงชีวิตโดยที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทุกๆผัสสะของเราจะต้องสัมผัสกับสิ่งมีชีวิตรอบๆตัว ไม่ว่าจะเป็นอากาศธาตุที่หายใจเข้า-ออก อาหารที่รับประทานเข้าสู่ร่างกาย หรือแม้แต่การสัมผัสโดยผิวหนัง ความรู้สึกต่อสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเป็นเสมือนนามธรรม เนื่องจากเราสัมผัสได้โดยมีความรู้สึกเป็นสิ่งกำหนดเริ่มต้น เช่น รู้สึกว่ามีบางสิ่งตอม ไต่ตามส่วนต่างๆของร่างกายโดยที่มองไม่เห็น แต่มีอาการบางอย่างเช่น แสบ คัน เจ็บ ร้อน ปวด บวม ตามแต่ลักษณะ ประเภทของสิ่งมีชีวิตนั้นๆที่ทำปฏิกิริยากับเรา หรือบางครั้งเรามองเห็นคราบ ดวงของกลุ่มราในอาหารบูด เน่าเสีย หรือแม้แต่ราที่เกิดจากความชื้นที่คอยเกาะกักกินทำลายภาพผลงานจิตรกรรมฝาผนัง งานประติมากรรมต่างๆ

กลุ่มของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเมื่อมีการนำมาสองขยายด้วยกล้องจุลทรรศน์ ทำการทดลองด้วยวิทยาศาสตร์ เราจะเห็นถึงลักษณะของสี การเคลื่อนไหว ลีลา ลักษณะพื้นผิว รูปร่าง และรูปทรงที่มีความพิเศษผิดแผกแตกต่างกันในหลายๆ ลักษณะตามชนิดของสิ่งมีชีวิต

จากข้อมูลข้างต้นจึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” ที่ต้องการแสดงออกตามจินตนาการ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อความงามของสี รูปร่าง รูปทรง ลีลา ท่าทางของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก(จุลชีวะ) เพื่อเสนอมุมมองทางศิลปะโดยอาศัยส่วนที่เล็กที่สุดผสมผสานกับจินตภาพแห่งความรู้สึกในเชิงนามธรรมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตที่เรามองด้วยตาเปล่าไม่เห็นแต่มีอยู่รอบๆตัวเราทุกขณะเวลาให้เห็นความงามทางศิลปะด้วยทัศนธาตุทางศิลปะและหลักการจัดองค์ประกอบภาพ ทั้งนี้ในการศึกษาและสร้างสรรค์ไม่ได้มุ่งแสดงออกถึงความเป็นพิษ เป็นภัย หรือการให้คุณ ให้โทษในเชิงวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์แต่อย่างใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อทดลอง ค้นหาเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีเทคนิค รูปแบบ ลักษณะลักษณะเฉพาะตัว
- 2 เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ มีความชำนาญในการสร้างสรรค์ และสามารถวิเคราะห์ผลงานศิลปะแบบนามธรรมได้ชำนาญแม่นยำยิ่งขึ้น
- 3 เพื่อนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาและสร้างสรรค์มาใช้ในการสอนในหลักสูตรทัศนศิลป์
- 4 เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจค้นคว้า ทดลองในการพัฒนาผลงานของแต่ละบุคคล

สมมุติฐาน

ผลพวงของความรู้จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก (จุลชีวะ) นำมาเป็นแรงบันดาลใจสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมก่อให้เกิดผลงานทัศนศิลป์ ที่เป็นการหลอมรวมความรู้ระหว่าง 2 ศาสตร์อาจส่งผลให้ผู้วิจัยได้ทดลองสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลงานให้เกิดรูปแบบ เทคนิควิธีการเฉพาะตัวขึ้นมาได้ และสามารถเป็นแนวทางให้กับผู้ศึกษา สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ต่อไป

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(เน้นปฏิบัติการสร้างสรรค์)ผลงานทัศนศิลป์(จิตรกรรม) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดยการสำรวจ สังเกต และสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ จำแนกรายละเอียดการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาองค์ความรู้ และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยศึกษารูปแบบ ลักษณะและบริบทต่างๆของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนศึกษารูปแบบของผลงานทัศนศิลป์ หลักการและแนวคิดทางด้านทัศนศิลป์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประมวลผลสรุปเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงาน

2. สร้างแบบร่างผลงาน นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ตามแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ศึกษา

3. การวิเคราะห์แบบร่าง

4. สร้างสรรค์ผลงาน

5. การวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม โดยนำหลักทฤษฎีสี่ หลักการวิเคราะห์ส่วนมูลฐานทางศิลปะและหลักการทางศิลปะมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งทำการวิเคราะห์ผลงานแยกตามประเด็นดังนี้

- วิเคราะห์รูปแบบ จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ และวิเคราะห์สีในผลงานจิตรกรรมผสม

- วิเคราะห์เทคนิควิธีการ

6. การพัฒนาผลงานจิตรกรรมผสม

ดังนั้นจึงเป็นการสร้างสรรค์ เพื่อหากระบวนการ เทคนิควิธี ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) เน้นกระบวนการแสดงออกในรูปแบบนามธรรม ดังนั้นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก(จุลชีวะ) จึงเป็นแค่แรงบันดาลใจ มิได้มุ่งเน้นกระบวนการความรู้ทางวิทยาศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1 มีผลงานจิตรกรรมจำนวนหนึ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตัวเป็นลักษณะเฉพาะของผู้สร้างสรรค์

2 มีเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ที่อาจเป็นแนวทางต่อการสร้างสรรค์ของนักศึกษาศิลปะ

3 บุคคลผู้สนใจทั่วไปเกิดทัศนคติที่ดีและมุมมองใหม่ต่อศิลปะรูปแบบนามธรรม

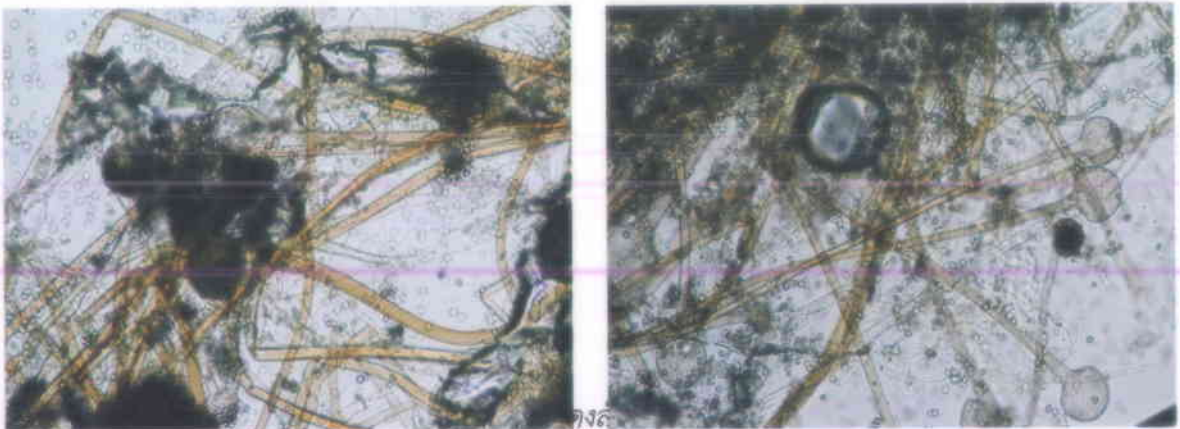
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีวิธีการที่หลากหลายตามแต่ลักษณะของผลงานและความถนัดของผู้สร้างสรรค์แต่ละคน หากแต่ในการสร้างสรรค์นั้นมิได้มีความสำคัญเพียงกรรมวิธีของการผลิตผลงาน ความสำคัญของการสร้างสรรค์ยังรวมไปถึงที่มาของแรงบันดาลใจ แนวคิดในการสร้างสรรค์ การค้นหาและรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาค้นคว้าและการรวบรวมข้อมูลนั้นถือเป็นการทำความเข้าใจ การเข้าถึงข้อมูล เพื่อการคัดเลือก กลั่นกรองแล้วจึงนำมาปรับใช้เพื่อการสร้างภาพต้นแบบ รวมถึงการสร้างสรรค์ผลงานจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” มีวิธีการค้นหาข้อมูลและรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการ ดังนี้

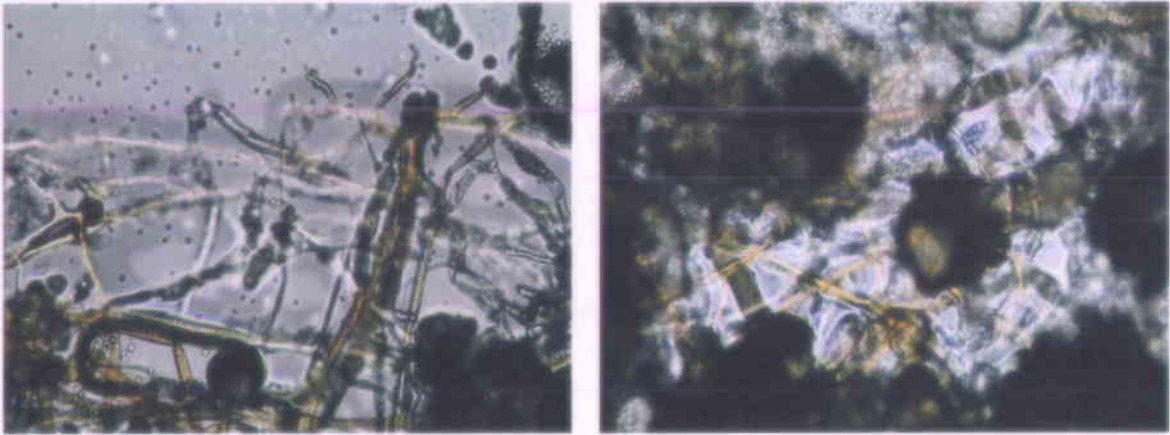
ข้อมูลจากแรงบันดาลใจ

จุลชีววิทยา เป็นวิชาที่ศึกษาถึงจุลินทรีย์และกิจกรรมของจุลินทรีย์ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าที่การทำงาน กระบวนการเมแทบอลิซึม การสืบพันธุ์ การจัดจำแนกชนิดของจุลินทรีย์ (Identification) รวมทั้งศึกษาการกระจายของจุลินทรีย์ในธรรมชาติ และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และกับสิ่งมีชีวิตอื่น ประโยชน์และโทษของจุลินทรีย์ที่มีต่อมนุษย์ สัตว์ และพืช ความสามารถที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับสิ่งแวดล้อม (นงลักษณ์ สุวรรณพินิจ, ปรีชา สุวรรณพินิจ, 2544: 1)

ที่มา: ระพีพัฒน์ผลรัตน์ไพบูลย์ ถ่ายภาพผ่านกล้องจุลทรรศน์

จากข้างต้น เป็นการศึกษาที่มีความซับซ้อนตามหลักวิชาทางวิทยาศาสตร์ แต่ในการวิจัยนี้ สิ่งมีชีวิตเป็นเพียงต้นกำเนิดทางความคิด เป็นแค่เพียงแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้นจึงเน้นแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงมากกว่าการค้นหาข้อมูลจากเอกสารตำรา คือ การใช้กล้องจุลทรรศน์ ถ่ายภาพสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก เช่น เชื้อรา ยีส เป็นต้น รวมถึงการถ่ายภาพร่องรอยการเกาะเกาะของสี ของผนังปูน และคราบที่เกิดจากความชื้นในรูปแบบต่างๆ มาเป็นข้อมูลทางความคิด

ภาพที่ 3 - 4 แสดงลักษณะของราดำ
ที่มา: ระพีพัฒน์ผลรัตน์ไพบูลย์ ถ่ายภาพผ่านกล้องจุลทรรศน์

ข้อมูลจากอิทธิพลทางศิลปะ

รูปธรรมในทางศิลปะ หมายถึง งานศิลปะที่แสดงด้วยรูปทรงที่เหมือนหรือคล้ายของจริงในธรรมชาติ หรือใช้รูปทรงเหล่านั้นเป็นสื่อในการแสดงออก แต่อาจดัดแปลงหรือจัดระเบียบเสียใหม่ให้สอดคล้องกับความคิดของศิลปิน รูปทรงที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้ห่างจากความจริงเหล่านี้จะเริ่มเป็นรูปทรงแบบนามธรรมขึ้นทีละน้อย ถ้ายังดัดแปลงหรือตัดทอนส่วนที่เหมือนของจริงออกมากเท่าไร รูปทรงนั้นก็ยังมีลักษณะเป็นนามธรรมมากขึ้นเท่านั้น จนกระทั่งถึงจุดหนึ่งที่คุณมองดูแล้วไม่รู้ว่าเป็นรูปทรงของอะไร งานนั้นก็จะเป็นงานนามธรรมโดยสมบูรณ์ เป็นงานนามธรรมที่มีจุดเริ่มต้นจากรูปธรรม (ภาพที่ 5)

ศิลปะนามธรรมเกิดจากเหตุและปัจจัยหลายประการทั้งจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์ การได้รับอิทธิพลจากภาพพิมพ์ญี่ปุ่นและศิลปะอนารยะของชาวแอฟริกัน รวมทั้งจิตศิลป์ ทำให้ปรัชญา ความเชื่อ และวิถีคิดของศิลปินเปลี่ยนไปจากการแสดงออกถึงความจริงทาง “ภาวะวิสัย” (Objective Reality) โดยการจำลองธรรมชาติแบบเหมือนจริง มาเป็นการแสดงออกถึงความจริงทาง “อัตวิสัย” (Subjective Reality) โดยดัดแปลงรูปทรงในธรรมชาติให้ผิดไปจากจริง จนในท้ายที่สุดได้กลายเป็น “ศิลปะนามธรรม” ที่ใช้ทัศนธาตุเป็นทั้ง “สื่อ” และ “เนื้อหา” ของการแสดงออกโดยตรง (อิทธิพล ตั้งโฉลก 2550. หน้า 51)

ภาพที่ 5 ผลงานของเฟอ์รนันด์ เลเซ ชื่อองค์ประกอบภาพต้นว่านทางจรเข้ หมายเลข 4
ที่มา : หนังสือโลกศิลปะศตวรรษที่ 20 หน้า166

ภาพที่ 6 ผลงานของโจอัน มิโร ชื่อผู้หญิงห้อมล้อมด้วยการบินของนกตัวหนึ่ง
ที่มา : หนังสือโลกศิลปะศตวรรษที่ 20 หน้า211

นอกจากนี้ จิระพัฒน์ พิตรปรีชา(ผศ.) ยังได้กล่าวไว้ว่า คำว่า ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) โดยทั่วไปใช้ครอบคลุมงานศิลปะที่ผิดแผกแตกต่างหรือหันเหออกไปจากการเป็นภาพปกติที่สามารถรับรู้บอกได้ด้วยสายตาทันทีว่าสิ่งใด ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง (ภาพที่ 6)

องค์ประกอบของศิลปะ

ศิลปะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนโครงสร้างทางวัตถุที่สามารถมองเห็นได้ รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส และส่วนที่เป็นการแสดงออก คือ

1. ส่วนของรูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม
2. ส่วนของเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม

ชูลุด นีม์เสมอ, (2553) ได้ให้ความหมายของรูปทรงและเนื้อหาในงานศิลปะไว้ ดังนี้

รูปทรง

รูปทรง คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Element) ซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของขาว – ดำ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิว รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัสเป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหา ให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย ถ้าเปรียบกับชีวิต รูปทรงคือส่วนที่เป็นกาย เนื้อหาคือส่วนที่เป็นใจ รูปทรงกับเนื้อหาจึงไม่อาจแยกจากกันได้ ในงานศิลปะที่ดีทั้งสองส่วนนี้จะรวมเป็นสิ่งเดียวกัน ถ้าแยกกัน ความเป็นเอกภาพก็ถูกทำลายชีวิตของศิลปะก็ไม่อาจอุบัติขึ้น

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมกันอย่างเป็นเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น

เนื้อหา

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากงานศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนั้นนอกจากเนื้อหาแล้ว ยังมีเรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้งสามส่วนนี้ต่างมีความเชื่อมโยงและซ้อนทับกันอยู่ เรื่องกับเนื้อหาในงานบางประเภทเกือบแยกจากกันไม่ออกแต่ในงานบางประเภทเกือบไม่เกี่ยวข้องกันเลย แนวเรื่อง คือ แนวทางของเรื่อง และเป็นต้นทางที่จะนำไปสู่เนื้อหาซึ่งเป็นผลขั้นสุดท้าย

ทัศนธาตุทางทัศนศิลป์ (Visual Element)

ทัศนธาตุ คือ ธาตุต่างๆ ที่ศิลปินใช้ในการสร้างรูปทรง เพื่อให้ปรากฏรูปแบบ เรื่องราวในผลงานศิลปะ ประกอบด้วย จุด เส้น น้ำหนัก แบบรูปของที่ว่าง สี และลักษณะผิว

กุลนิตา เหลือบจำเรียว (2553 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นสิ่งสำคัญหลายๆ ส่วนที่ประกอบกันขึ้น แล้วเกิดเป็นหน่วยใหญ่ เรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ ในทางศิลปกรรม นำมาประกอบกันขึ้นโดยการจัดวาง เรียบเรียง ประู่งแต่ง ฯลฯ ให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

- จุด เป็นธาตุเบื้องต้นที่สุดของการเห็น มีมิติเป็นศูนย์ ไม่มีความกว้าง ความยาว หรือความลึก

- เส้น คือจุดที่ต่อกันเป็นทางยาว หรือร่องรอยของจุดที่เคลื่อนที่ไป มีมิติเดียว คือ ความยาว ทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก ขอบเขตของสี ขอบเขตของกลุ่มรูปทรงที่รวมกันอยู่ และเป็นแกนของโครงสร้างของรูปทรง

-น้ำหนัก คือ ความอ่อน แก่ของบริเวณที่สว่างและบริเวณที่มีมืด หรือความอ่อนแก่ของสีดำ หรือสีอื่นที่ระบายลงไป น้ำหนักให้ปริมาตรแก่รูปทรง และให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ด้วยการประสานกันของตัวมันเอง น้ำหนักมี 2 มิติ คือ กว้าง กับยาว

- รูปแบบของที่ว่าง คือที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้น ได้แก่ แผ่นของน้ำหนัก แผ่นราบที่มี 2 มิติ หรือประกอบเป็น 3 มิติ และบริเวณที่ว่างที่เป็นบวกและเป็นลบ

การสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ (The Creation of Visual Art)

จินตนาการ (Imagination) มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ทัศนศิลป์และผลงานศิลป์ (Work of Art) ซึ่งจินตนาการสำหรับใช้สร้างศิลปะที่มองเห็นได้นั้น จะต้องเป็นจินตนาการสร้างสรรค์ มีความหมายและพัฒนาต่อไปได้หลายชั้น เกี่ยวโยงกันไปทั้งภายในและภายนอก ทั้งในใจและในผลงานที่คลี่คลายไปจากจุดเริ่มต้นจนสำเร็จ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) เคยกล่าวไว้ว่า

**“Imagination is more important than knowledge for knowledge is limited,
Whereas imagination embraces the entire world, stimulating progress,
Giving birth to evolution” (สุชาติ เถาทอง, 2553:7)**

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2550:135) ได้กล่าวถึงการสร้างสรรค์ทางศิลปะไว้อย่างน่าสนใจว่า การสร้างสรรค์ คือ การสร้าง “สิ่งใหม่ๆ” ที่ยังไม่มีใครเคยมีผู้ใดทำมาก่อน หรืออาจจะกล่าวในทางกลับกันว่าไม่ใช่การเลียนแบบ ไม่ใช่การทำซ้ำ หรือแม้กระทั่งการทำคล้ายๆ กับสิ่งที่ผู้อื่นได้ทำมาก่อนหน้านี้แล้ว หรืออาจจะกล่าวให้ชัดเจนก็คือ การสร้างสรรค์ต้องเป็น การสร้างผลงานที่มีความเป็น “ต้นแบบ” (Originality) มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนสิ่งอื่นใดในโลกนี้มีเพียงหนึ่งเดียวที่อาจจะเรียกได้ว่า “ความเป็นเอก” (Uniqueness) อันจะเป็นผลต่อเนื่องไปถึงการเป็นเจ้าของ “ลิขสิทธิ์” (Copyright) ของผลงานตามกฎหมายได้อีกด้วย รวมไปถึงการแสดงบุคลิก อุปนิสัย รสนิยม หรือ “ตัวตน” ของศิลปินซึ่งย่อมหมายถึงการไม่เอาอย่างใคร ไม่เหมือนใครดุจเดียวกับหน้าตา รูปร่างของศิลปินแต่ละคน การแสดงตัวตนหรือ “อัตตา” ในผลงานศิลปะจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

จากข้อความข้างต้น ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชิ้น แต่ละชุด ผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงจำเป็นที่จะต้องสร้างลักษณะที่มีความเฉพาะของผลงานเพื่อแสดงความเป็นตัวตนให้ปรากฏผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทั้งในด้านของรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิควิธี เพราะผลงานที่ปรากฏสำหรับศิลปินผู้สร้างสรรค์ จะต้องเป็นสิ่งใหม่สามารถสร้างสุนทรียะรสให้กับผู้ชม ผู้เสพผลงานให้มากที่สุด

บทที่ 3

กระบวนการนำเสนอและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์

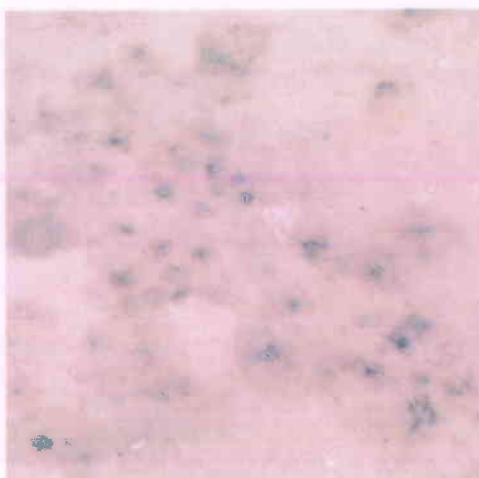
ผลงานศิลปะ ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยขั้นตอนและกระบวนการที่หลากหลายซึ่งอาจมีความแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของศิลปินผู้สร้างสรรค์แต่ละคน หากแต่ในผลงานศิลปะนั้นจำเป็นต้องมีส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ที่เหมือนหรือมีความคล้ายคลึงกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งนั้นคือ แนวคิด เพราะแนวความคิดจะมีส่วนในการกำหนดเรื่องราว รูปแบบ รวมถึงลักษณะของผลงาน ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้สร้างสรรค์อย่างเหมาะสมลงตัว ซึ่งแนวคิดนั้นอาจเกิดขึ้นได้จากแรงกระตุ้นภายในหรือความประทับใจในเหตุการณ์ สภาวะต่างๆ อาจมีความสมบูรณ์ด้วยตัวเองหรือเป็นเพียงแหล่งที่มาของแนวความคิดในการสร้างสรรค์ ถือเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความคิดที่พร้อมจะนำเสนอออกมาเป็นผลงานทางศิลปะต่อไป

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

สภาวะของการเสื่อมสลาย การผุกร่อน คราบ ร่องรอยอันเกิดจากการทำปฏิกิริยาของความชื้น เช่น คราบบนผนังที่ผุ กร่อน ร่องรอยที่เกิดจากการทับซ้อนย่อมเกิดจากการกระทำของสิ่งมีชีวิตบางอย่าง เช่น รา ยีสต์ แบคทีเรีย จุลินทรีย์ ฯลฯ ซึ่งสิ่งมีชีวิตข้างต้นไม่สามารถมองเห็นถึงรูปร่าง รูปทรง อากัปกิริยา สี สัน ได้ด้วยตาเปล่า หลายๆครั้งที่สิ่งมีชีวิตเหล่านี้สามารถทำลาย แพร่กระจาย กัดกิน สร้างความเสียหายให้กับสิ่งต่างๆอย่างมากมาย แต่ในขณะเดียวกันสิ่งมีชีวิตเหล่านี้คือส่วนสำคัญในระบบนิเวศในการย่อยสลายที่ขาดเสียไม่ได้

ภาวะของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กได้สร้างแรงกระตุ้นที่มีต่อสิ่งรอบตัว ให้เข้าใจว่า ความชื้นที่เกิดจากอากาศ และน้ำเป็นแหล่งที่อยู่ของอะไรบางอย่างที่ก่อตัว สร้างร่องรอย เรื่องราว ให้เกิดความรู้สึกภายในที่จินตนาการต่อจากรูปที่ปรากฏในเชิงของอารมณ์และสัญลักษณ์บางอย่าง.

หากจินตนาการถึงสิ่งมีชีวิตที่มีขนาดเล็ก โดยไม่ยึดหลักการทางวิทยาศาสตร์ หากมองแค่ร่องรอย หากมองแค่ค่าน้ำหนัก ของกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ปรากฏ เราจะเห็นถึงทัศนธาตุทางศิลปะที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวภายในของรูปทรงของสิ่งมีชีวิตนั้นๆ เป็นกลุ่มเป็นก้อน ปรากฏสี สัน รูปทรง ที่เราสามารถจินตนาการไปได้โดยไม่รู้จัก

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะของราเขียวบนไม้กระดานอัด
ที่มา: ระพีพัฒน์ผลรัตน์ไพบูลย์ ถ่ายภาพ

แนวคิดในการสร้างสรรค์

หากจินตนาการถึงสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก โดยไม่ยึดหลักการทางวิทยาศาสตร์ หากมองแค่ร่องรอย หากมองแค่ค่าน้ำหนักของกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ปรากฏ เราจะเห็นถึงทัศนธาตุทางศิลปะ ที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวภายในแสดงออกผ่านการทับซ้อนของชั้นสี รูปร่างรูปทรงอิสระ ที่เกิดจากเทคนิควิธีซึ่งไม่จำเป็นต้องควบคุม หากเป็นการแก้ปัญหา สร้างเรื่องราวทางองค์ประกอบจากร่องรอยที่ปรากฏ

การดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ถูกสร้างขึ้นจนสมบูรณ์ กลายเป็นผลงานศิลปะที่น่าเสนอออกสู่สายตาประชาชนนั้น ต้องมีกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินงานที่เป็นระบบ เหมาะสมสอดคล้องกับรูปแบบและกรรมวิธีในการสร้างสรรค์ทางเทคนิคของผลงานที่น่าเสนอ ในผลงานชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” ได้มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานสร้างสรรค์อยู่ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล
2. การสร้างแบบร่าง
3. การสร้างผลงานจริง

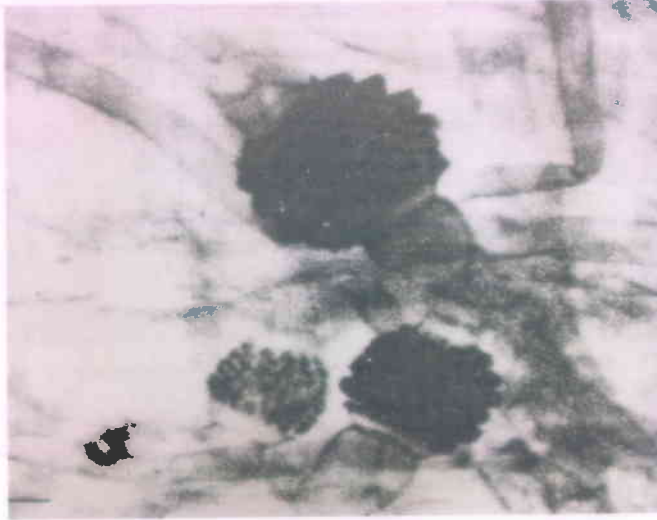
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลนั้น ถือเป็นการค้นหาหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับส่วนรายละเอียดเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการอ้างอิง และเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ซึ่งถือได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการส่งผลให้ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ปรากฏรายละเอียด เรื่องราวที่สามารถอ้างอิงได้ ซึ่งมีวิธีการในการเก็บข้อมูลรวมถึงการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

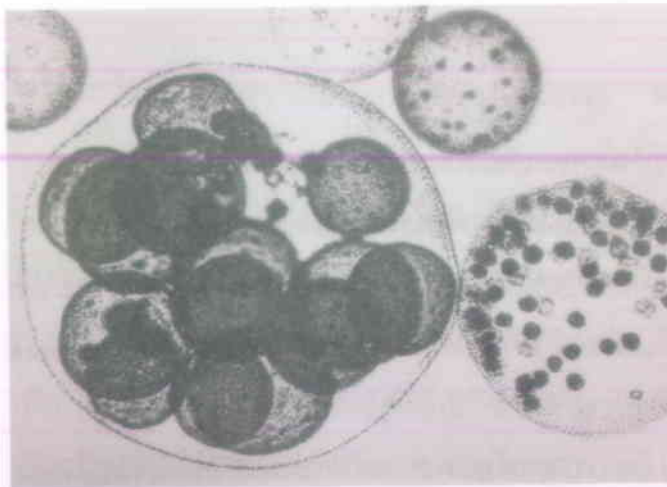
- 1) เก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวกับจุลชีววิทยา ซึ่งไม่ได้เจาะลึกถึงรายละเอียดทางวิทยาศาสตร์ หากศึกษาและเก็บข้อมูลเน้นที่เป็นรูปภาพมากกว่ารายละเอียดอื่นๆ

2) เก็บข้อมูลจากสื่อ Internet ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญมากเพราะมีทั้งภาพที่เคลื่อนไหวได้ ภาพของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กจริงๆ รวมถึงภาพที่เกิดจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่อาจผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงไปบ้าง

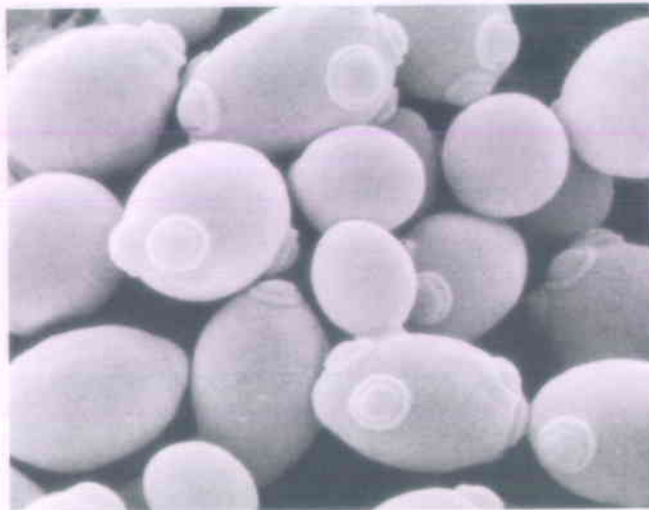
3) เก็บข้อมูลจากการถ่ายภาพ ที่ปรากฏเรื่องราวตรงใจตามแนวเรื่องที่ต้องการนำเสนอออกมา เป็นผลงานศิลปะ

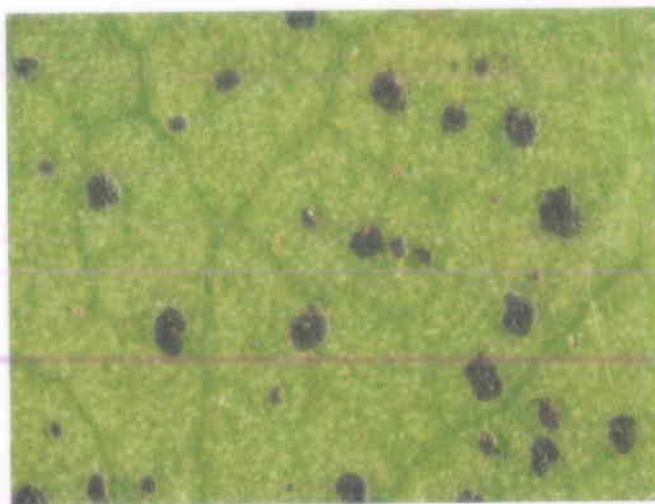
ภาพที่ 8 แสดงลักษณะของรา *Mucor hiemalis*
ที่มา: จุลชีววิทยาทั่วไป, 2544 หน้า 332

ภาพที่ 9 แสดงลักษณะรูปร่าง ขนาด การเรียงตัวกันของสาหร่าย *Volvox*
ที่มา: จุลชีววิทยาทั่วไป, 2544 หน้า 383

ภาพที่ 10 แสดงลักษณะการขยายพันธุ์ของยีสต์
ที่มา: foodnetworksolution.com สืบค้นเมื่อ 5/2/2558

ภาพที่ 11 แสดงลักษณะของฟิล์มยูโมโคไฟตา
ที่มา: biokingdom2013.wordpress.com สืบค้นเมื่อ 5/2/2558

ภาพที่ 12 แสดงลักษณะของคราบที่เกิดจากความชื้นบนไม้กระดานอัด
ที่มา: ระพีพัฒน์ ผลรัตนไพบูลย์ ถ่ายภาพ

ภาพที่ 13 แสดงลักษณะของคราบที่เกิดจากน้ำสกปรกในอ่างน้ำเซรามิก
ที่มา: ระพีพัฒน์ ผลรัตนไพบูลย์ ถ่ายภาพ

การสร้างแบบร่าง

ภาพที่ 14 แสดงแบบร่างผลงาน จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558

ที่มา: ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ไพบูลย์

เมื่อขั้นตอนของการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลมีมากพอในระดับหนึ่งแล้ว มีสิ่งที่ตรงตามเจตนารมณ์ที่ต้องการแล้ว การสร้างภาพร่างจึงเริ่มขึ้น โดยการนำข้อมูลที่เก็บและรวบรวมไว้ มาใช้เป็นต้นแบบ ในการสร้างภาพร่าง ซึ่งจะใช้วิธีการวาดเส้น เริ่มด้วยการกำหนดโครงสร้างหลักของภาพลงบนกระดาษสำหรับใช้ในการสร้างเพิ่มเติมส่วนของรายละเอียด ลงไปบนตำแหน่งที่ถูกกำหนดขึ้นตามภาพความคิด ซึ่งการเพิ่มส่วนรายละเอียดลงบนภาพร่าง จะทำไปพร้อมๆกับการสร้างน้ำหนักเพื่อเป็นการเชื่อมรูปทรงหลักและรายละเอียดให้เกิดความสมบูรณ์เหมาะสม พร้อมทั้งจะนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงต่อไป

การสร้างผลงานจริง

ภาพที่ 15 แสดงผลงานจริง จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558
ที่มา: ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ไพบูลย์

การสร้างสรรค์ผลงานจริง เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความสะเทือนใจ ความเข้าใจ บนพื้นฐานของข้อมูล และแนวคิดจากภาพร่างต้นแบบที่ถูกกำหนดไว้ ได้ใช้วิธีการสร้างสรรค์ผ่านทางเทคนิคผสม วิธีการดังกล่าวมีการสร้างคุณลักษณะเฉพาะตัวจากการทำพื้นผิว ที่ไม่อาจที่จะกำหนดขอบเขต ทิศทาง ที่ชัดเจนได้เนื่องจากการสร้างปฏิกิริยาของสีกับตัวทำละลายให้เกิดฟอง ระบาย เช็ด ถู ลงบนพื้นที่ ที่ต้องการเพื่อให้เกิดคราบ ร่องรอย ลักษณะของพื้นผิวและรูปร่างโดยรวม ดังนั้นจึงต้องรอจนกว่าฟองสีแห้ง ซึ่งรูปที่ปรากฏเป็นคราบสีจะไม่เหมือนกับตอนที่สียังเปียกอยู่ ต่อจากนั้นจึงทำการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่โดยอาศัยรูปทรง องค์ประกอบจากแบบร่างที่จัดทำไว้ก่อนหน้า ทำซ้ำ ย้ำ ทิศนธาตุต่างๆ ลงไปในผลงาน ให้มีความใกล้เคียงกับภาพร่างที่สุด

บทที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลงานศิลปะ ถูกสร้างขึ้นด้วยส่วนประกอบที่แตกต่างกันออกไป หากแต่ส่วนประกอบเหล่านั้นล้วนมีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นที่มาของแนวคิด แนวความคิด การรวบรวมข้อมูล การสร้างภาพร่าง รวมถึงการสร้างสรรคผลงานจริง ในการสร้างสรรค์ผลงานให้สมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องใช้ส่วนประกอบต่างๆ ที่เรียกว่า ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Element) ซึ่งมีอยู่หลายชนิด อาทิเช่น จุด เส้น สี พื้นผิว น้ำหนัก รูปทรง รวมถึงพื้นที่ว่าง นำมาจัด ประกอบกันขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดความเหมาะสมตรงตามเรื่องราว และเนื้อหาของผลงานที่ถูกกำหนดขึ้น

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” ได้สร้างสรรค์ขึ้นจากทัศนธาตุและองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้นำมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ไว้พอสังเขป ดังนี้

ผลงาน : จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2558

Visualization of small creatures /2015

ภาพที่ 16 : ผลงานชื่อ “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” /2558

เทคนิค สีอะคริลิก สีย้อมไม้บนกระดาษขนาด 53 x 78 เซนติเมตร

เรื่องราวเนื้อหา

ในผลงานชุดนี้มีแนวความคิดรวม คือ ต้องการแสดงให้เห็นภาวะการทับซ้อนของรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ทางความรู้สึกที่ สื่อถึงสิ่งมีชีวิตบางอย่าง ซึ่งไม่ได้แสดงความชัดเจนว่าคือสิ่งใดหากแต่เพียงสื่อเพื่อให้สัมผัสได้ทางความรู้สึก บางครั้งอาจเข้าใจไปว่าเป็นการมองผ่านกล้องจุลทรรศน์ จนถึงอาจมีความคิดไปได้ว่าสิ่งที่ปรากฏในภาพคือสิ่งที่มีอยู่โดยรอบไม่ว่าจะในอากาศ บนผนังบ้าน บนโต๊ะทำงาน บนพื้นดิน หรือแม้แต่ในสนามหญ้าที่เราเดินย่ำ หากแต่ในการแสดงออกในผลงานไม่ได้แสดงความชัดเจนในเนื้อหาว่าต้องการให้เห็นความโหดร้าย พิษภัย หรือลักษณะเฉพาะว่าต้องเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดใด เกินไปกว่าการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกในผลงานที่เกิดจากเทคนิควิธี และรูปแบบผลงานตอบสนองความงามทางทัศนธาตุตามหลักทางทัศนศิลป์

ในผลงานชิ้นนี้เป็นลักษณะของสิ่งมีชีวิตคล้ายๆกับ “ไลเคน” ซึ่งในวิถีชีวิตจะพบอยู่ทั่วไปตามต้นไม้ใน รูปแบบ ลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าจะต้องทำให้เหมือนเสียทีเดียว เพียงต้องการแค่พื้นผิว และความรู้สึกเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเท่านั้น

รูปแบบ

เป็นการมุ่งเน้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่สร้างมโนทัศน์ะ ถึงร่องรอย คราบ จากความชื้น ผ่านรูปทรงขนาดเล็กที่ทับซ้อนกันหลายๆ ชั้น บรรยากาศและรูปทรงถูกสร้างขึ้นใหม่จากกระบวนการ กรรมวิธีเทคนิควิธีเฉพาะตัว คือ รูปทรง อิสระที่เกิดจาก ฟองสี เมื่อแห้งจะเกิดเป็นคราบ เป็นร่องรอย สะท้อนให้เห็นคล้ายการเคลื่อนไหวบางอย่าง โดยกำหนดให้ร่องรอยของสีเป็นตัวกำหนดเรื่องราวของภาพ กล่าวคือ เป็นการให้กระบวนการทางเทคนิคนำความคิด เมื่อถึงจังหวะหนึ่งที่เทคนิคสามารถสร้างจินตนาการบางอย่างได้แล้ว ก็มีการจัดการเพื่อให้เกิดรูปทรงที่สื่อถึงอารมณ์ในผลงานตามที่เจตนารมณ์ของการสร้างสรรค์สอดคล้อง เหมาะสมกับลักษณะของความคิด และจินตนาการ

การจัดองค์ประกอบ

มีการจัดองค์ประกอบภาพให้เรื่องราวหลักอยู่ในส่วนล่างของภาพ เป็นส่วนพื้นที่ของค่าน้ำหนักของสีสว่าง (ไลเคน) กระจายช่วงจังหวะของจุด คราบ ไปทั่วบริเวณภาพเพื่อไม่ให้ส่วนเรื่องราวหลักเด่นเกินไปและเป็นการ ลดความจัดของเส้นในส่วนบนของภาพให้ประสานกลมกลืนกันทั้งภาพ

ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Element)

ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ แต่ละชิ้นประกอบไปด้วยทัศนธาตุหลากหลายชนิด ทั้งนี้เพื่อผลของความสมบูรณ์สูงสุดที่จะเกิดขึ้นกับภาพผลงาน เพราะทัศนธาตุที่ปรากฏในผลงานถูกใช้เพื่อการแทนค่าความรู้สึก และความหมาย ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของการสร้างสรรค์ ทัศนธาตุถูกสร้างให้เกิดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนมีอาจแยกหรือตัดธาตุหนึ่งธาตุใดออกจากผลงานได้ เหตุเพราะทุกธาตุที่ปรากฏในผลงานล้วนมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะทั้งสิ้น หากเพียงอาจมีบทบาทที่ไม่เท่ากันบางตัวถูกนำมาใช้มากหรือมีความสำคัญเป็นธาตุนำ บางตัวเป็นแค่ส่วนประกอบที่ต่อเติมเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ ซึ่งในผลงานชื่อ จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558 (Visualization of small creatures 4/2015) ได้ใช้ทัศนธาตุต่างๆ สามารถแยกออกเพื่อทำการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

รูปทรง (Form)

ในผลงาน “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558” มีรูปทรงหลักในการสร้างสรรค์ สามารถแยกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือรูปทรงอิสระ (Free Form) และรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) รูปทรงทั้ง 2 ชนิด ได้ถูกนำมาประกอบกัน สร้างเรื่องราว สื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ รูปทรงอิสระมีลักษณะที่ไม่ชัดเจน เพื่อก่อให้ภาพมีความเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันทั้งภาพ ส่วนรูปทรงเรขาคณิตนำมาประกอบเพื่อกำหนดให้ผลงานมีจุดรวมสายตาที่ชัดเจนขึ้นนั่นเอง

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักเป็นอีกส่วนหนึ่งของทัศนธาตุทางศิลปะ ที่มีส่วนสำคัญมากในการประสานรูปทรงแต่ละรูปทรงเป็นส่วนสำคัญในการแยกพื้นที่กับรูป ในผลงาน “จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558” มีการสร้างน้ำหนักกระจายครอบคลุมอยู่ทั่วทั้งภาพ ทั้งรูปทรงที่เป็นรายละเอียดและรูปทรงที่เป็นจุดเด่น มีค่าน้ำหนักที่แตกต่างกันทั้งเข้มและสว่าง แต่สามารถสร้างความเชื่อมโยงเข้าหากัน ซึ่งปรากฏให้เห็นทั่วทั้งภาพ (ภาพที่ 15)

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวถูกสร้างขึ้นเพื่อถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของรูปทรงที่ปรากฏในภาพผลงาน ให้แสดงออกถึงความหมาย อารมณ์ ความรู้สึกต่อผลงาน ซึ่งมีที่มาจากอิทธิพลจากคราบ ร่องรอยต่างๆ เช่น คราบของความชื้นในอ่างน้ำเซรามิก (ภาพที่ 13) คราบของสีและผนังที่ผุกร่อน เป็นต้น เพื่อให้ได้ความรู้สึกของพื้นผิว ที่ต้องการจึงต้องสร้างพื้นผิวด้วยวิธีที่หลากหลายทั้ง การลบออก เขียนเพิ่ม สร้างสีให้มีลักษณะพิเศษ เช่น ใช้นิ้วโป้งสีสับ สาด ลงไปในภาพ เพื่อให้พื้นผิวสื่อความหมายและความรู้สึกตรงตามเจตนาที่สุด

เส้น (Line)

เส้นในผลงานสร้างขึ้นเพื่อให้งานมีความ หยาบ แข็งกระด้างขึ้น และสร้างเรื่องราวให้เกิดทิศทางในการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ จะเห็นเส้นที่เกิดจากการลบออกปรากฏในพื้นที่ และเส้นที่เขียนเพิ่มมีให้เห็นในรูปทรงเพื่อกำหนดรายละเอียดต่างๆให้เป็นไปตามความต้องการและแนวคิด รวมทั้งความรู้สึกที่มีต่อผลงาน

สี (Colors)

สีที่นำมาใช้ในผลงานเป็นสีที่เกิดจากภาวะความรู้สึกภายใน ทั้งหวาดกลัวและสวยงามผสมปนเปกัน สร้างลักษณะของสีแบบโมโนโครม (Monochrome) โดยใช้สีชมพูเป็นสีหลักในการสร้างภาพ สร้างบรรยากาศด้วยสีเขียวและสีเทาเพื่อให้อารมณ์ถึงเรื่องราวที่ขัดแย้งในตัวเอง ใช้สีดำสร้างรูปทรงทับซ้อนลงไปซ้ำให้เห็นรูปทรงในส่วนที่ต้องการให้เด่นชัดขึ้น

ที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างได้ถูกสร้างขึ้นในส่วนของพื้นหลัง เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาพ เพื่อดึงดูดให้เห็นบรรยากาศ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในผลงาน หลายส่วนที่พื้นที่ว่างกับรูปทรงเล็กๆมีการประสานกันอย่างกลมกลืน

บทที่ 5

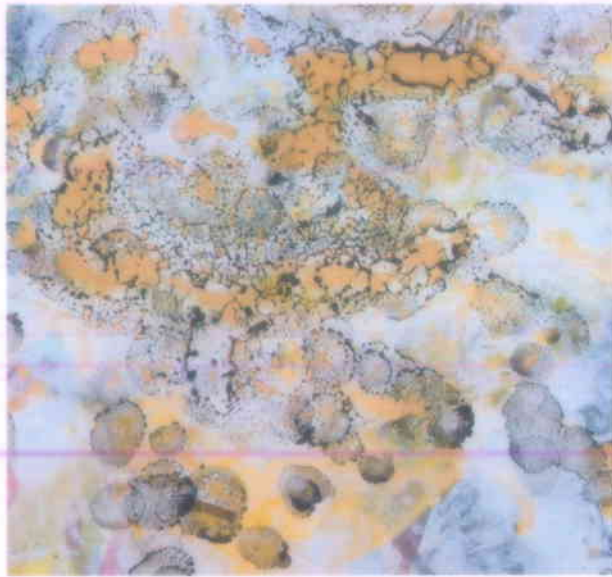
สรุปผลการสร้างสรรค์ และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม ชุด จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก” เป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ เน้นศึกษา วิเคราะห์กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ผลการสร้างสรรค์

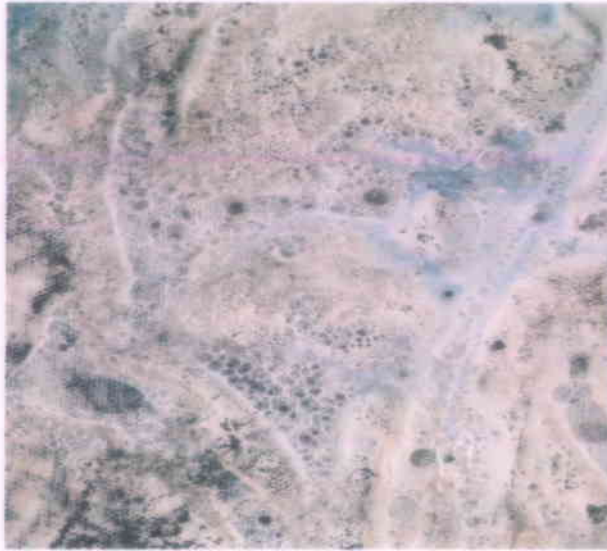
การสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ เป็นผลงานรูปแบบนามธรรมที่มีการทดลองเทคนิครูปแบบต่างๆ เพื่อหาความมีลักษณะเฉพาะตัว ทั้งนี้ได้ค้นพบวิธีการใหม่ๆ เช่น

- การใช้น้ำมันสนสลับ หรือทาลงบนเฟรมผ้าใบแล้วหยอดสีย้อมไม้ลงไปจะสังเกตได้ว่าส่วนที่ไม่ติดน้ำมันสนสีจะแห้งเร็วมากแต่ส่วนที่มีน้ำมันสนติดอยู่จะเกิดร่องรอยที่สามารถคัดหรือสร้างให้เด่นขึ้น โดยมีพื้นผิวคล้ายๆ โลกเคน ที่ติดอยู่ตามต้นไม้

ภาพที่ 16 แสดงลักษณะการทำปฏิกิริยาของน้ำมันสนกับสีย้อมไม้
ที่มา: ระพีพัฒน์ผลรัตน์ไพบุลย์ ถ่ายภาพ

- การใช้ตัวทำละลายเพื่อให้เกิดฟองแล้วนำฟองสีมาสร้างสรรค์ผลงาน จะได้พื้นผิวที่เป็นร่องรอยคราบเป็นดวง เป็นจุดๆ คล้ายเม็ดไขปลาจำนวนมากแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 2 อย่างคือ 1) พื้นผิวของเฟรม และ 2) สภาพอากาศ หากต้องการให้เกิดเม็ดฟองมากควรต้องมีอุณหภูมิที่ร้อนและแสงแดดที่จัดพอสมควร

ภาพที่ 17 แสดงพื้นผิวที่เกิดจากการผสมตัวทำละลายแล้วใช้ฟองสีทำพื้นผิว
ที่มา: ระพีพัฒน์ผลรัตน์ไพบูลย์ ถ่ายภาพ

- การประสานกันของสีที่ผสมกับน้ำเปล่าจะมีการซึม การรุกรานกัน น้อยกว่าสีที่ผสมด้วยน้ำยาล้างจาน หรือสบู่ อาจจะเพราะสีที่ผสมน้ำอย่างเดียวกว่าแห้งเร็วกว่า

ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้น มีการใช้เทคนิควิธีที่ไม่ตายตัว ขึ้นอยู่กับผลจากพื้นผิวที่ได้สร้างไว้ในตอนต้น แล้วนำมาจัดการใหม่ หาเรื่องราว สร้างพื้นผิวเพิ่มเติม ทำซ้ำ แก้ไข จนกว่าผลงานจะลงตัวสมบูรณ์ที่สุด

ข้อเสนอแนะ

เมื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องอาศัยพื้นผิวเป็นตัวนำเรื่องราว ความคิดเรื่องรูปแบบในผลงานจะไม่หยุดนิ่ง หลากหลายครั้งเหตุบังเอิญจากเทคนิคที่ทดลองเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของภาพดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงจำเป็นต้องมีการแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา การสร้างแบบร่างผลงานจึงเป็นแค่การความคิดในการควบคุมโครงสร้างหลักในตัวผลงาน และพร้อมจะสั่นไหวได้ตลอด เพราะพื้นผิวที่สร้างขึ้นไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด การสร้างงานประเภทนี้จึงมีความท้าทายต่อระบบความคิด ต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้ามากกว่าการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กุลนิดา เหลือบเจริญ. (2553). องค์ประกอบศิลป์. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์
- ชลุด นิมเสมอ. (2553). องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : อมรินทร์
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. (2545). โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ
- นางลักษณ์ สุวรรณพินิจและปรีชา สุวรรณพินิจ. (2544). จุลชีวะวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุชาติ เกาทอง. (2553). การวิจัยสร้างสรรค์ทัศนศิลป์. ชลบุรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- biokingdom2013.wordpress.com สืบค้นเมื่อ 5/2/2558
- www.foodnetworksolution.com สืบค้นเมื่อ 5/2/2558

ภาคผนวก

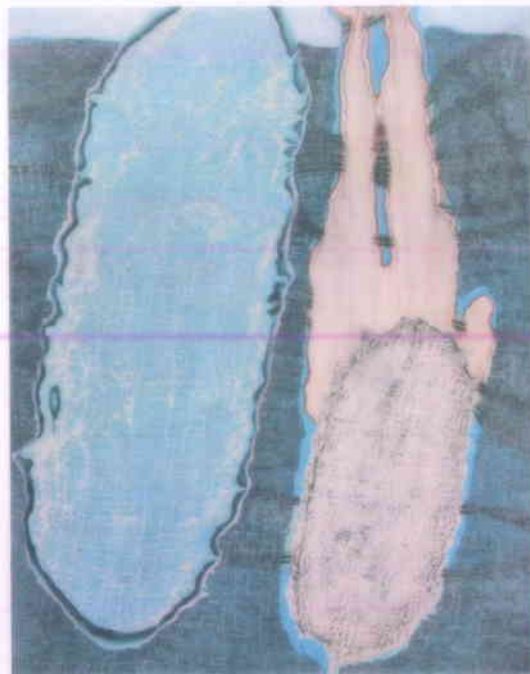
(ภาพผลงาน)

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 90 x 110 เซนติเมตร

ร่วมแสดงใน นิทรรศการ “สันติภาพรออยู่ ณ แดนศิลปะ” ณ ศูนย์การค้าไดอาน่า คอมเพล็กซ์ หาดใหญ่ สงขลา

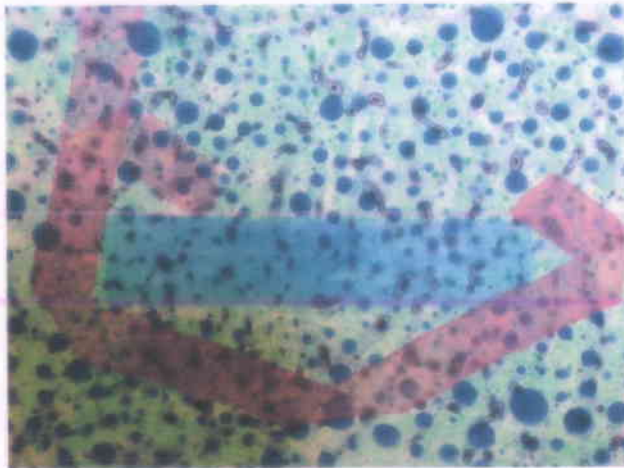

“ รุ่ง 1/2557 ” เทคนิค ดินสอพอง แกรยอง และสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 80 x 110 เซนติเมตร

ร่วมแสดงผลงาน “ชมรมครูศิลปะภาคใต้ครั้งที่ 1” ณ หอศิลป์ราชดำเนิน กรุงเทพฯ

“ รุ่ง 2/2557 ” เทคนิค ดินสอพองและสีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 80 x 110 เซนติเมตร

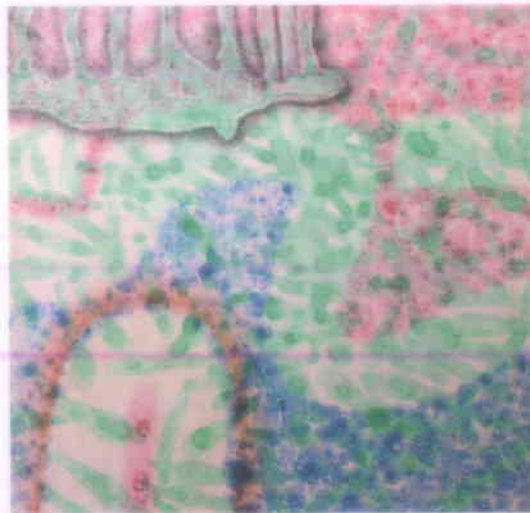

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 60 x 50 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 50 x 60 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)

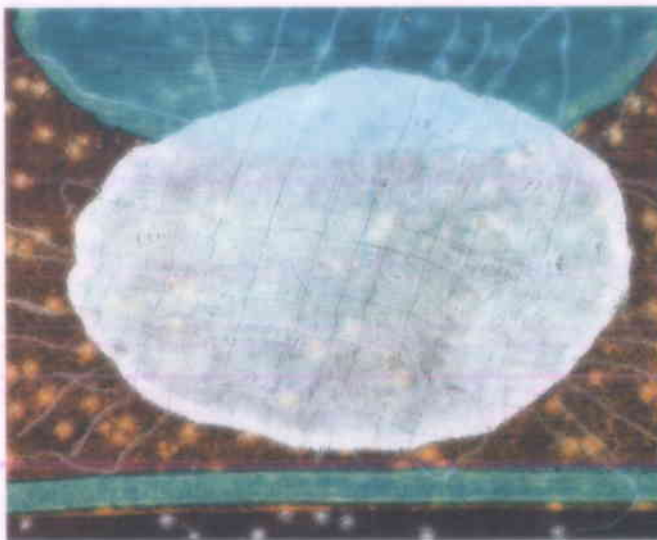
เทคนิค สีอะคริลิกและสีฝุ่นบนผ้าใบ ขนาด 40 x 40 เซนติเมตร

ก.
751.4
81167

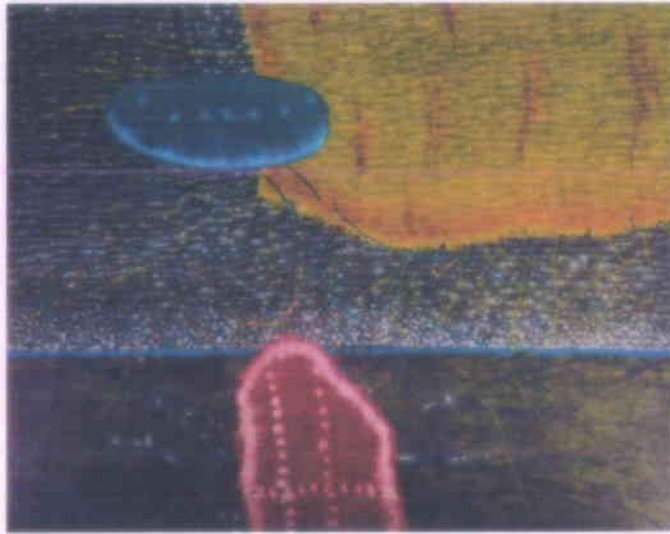
“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 80 x 100เซนติเมตร

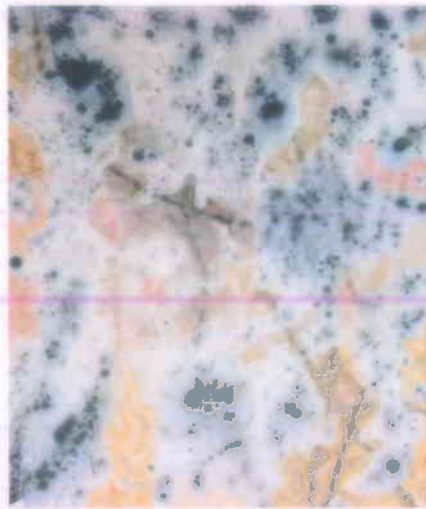

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก /2557” (Visualization of small creatures /2014)

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 80 x 100เซนติเมตร

ชื่อผลงาน MW 1/2014 เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 90 x 110 เซนติเมตร
เผยแพร่ในนิทรรศการ “1 ทศวรรษมุมมองเชิงสร้างสรรค์ ศิลปะร่วมสมัย ศิลปินอิสระ”
26 กันยายน - 31 ตุลาคม 2557 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

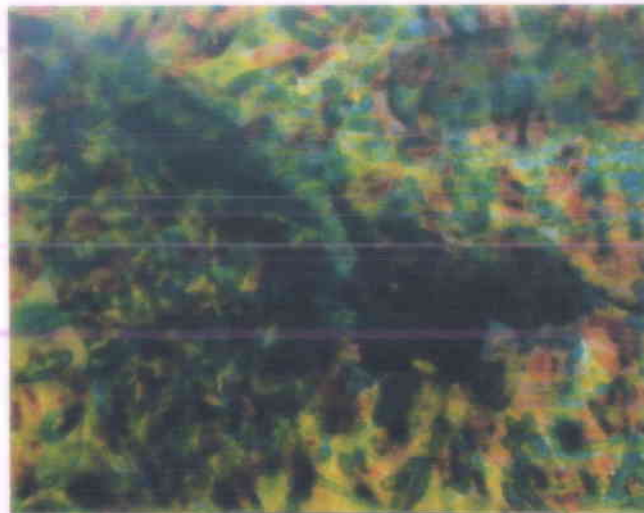

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 1/2558” (Visualization of small creatures 1/2015)
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 50 x 60 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 2/2558” (Visualization of small creatures 2/2015)

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 3/2558” (Visualization of small creatures 3/2015)

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 4/2558” (Visualization of small creatures 4/2015)

เทคนิค สีอะคริลิก แกรยอบนกระดาษ ขนาด 53 x 78 เซนติเมตร

“จินตภาพจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก 5/2558” (Visualization of small creatures 5/2015)

เทคนิค สีอะคริลิก แกรยอบนกระดาษ ขนาด 53 x 78 เซนติเมตร

“Motion in space ” 1/2558 เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 80 x 80 เซนติเมตร

“Motion in space” 2/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยอบนกระดาษ ขนาด 54x39 เซนติเมตร

“Motion in space” 3/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54x39 เซนติเมตร

“Motion in space” 4/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54x39 เซนติเมตร

“Motion in space” 5/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54x39 เซนติเมตร

“Motion in space” 6/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54x39 เซนติเมตร

“Motion in space” 7/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 53x78 เซนติเมตร

“Motion in space” 8/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 53 x 78 เซนติเมตร

“Motion in space” 9/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 53 x 78 เซนติเมตร

“Motion in space” 10/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54 x 39 เซนติเมตร

“Motion in space” 11/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54 x 39 เซนติเมตร

“Motion in space” 12/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54 x 39 เซนติเมตร

“Motion in space” 13/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 39 x 54 เซนติเมตร

“Motion in space” 14/2558 เทคนิค สีอะคริลิก แกรยองบนกระดาษ ขนาด 54 x 39 เซนติเมตร

“Motion in space” 15/2558 เทคนิค สีอะคริลิก สีย้อมไม้บนผ้าใบ ขนาด 80 x 80 เซนติเมตร

“Motion in space” 16/2558 เทคนิค สีอะคริลิก สีย้อมไม้บนกระดาษ ขนาด 53 x 78 เซนติเมตร